

Αναβαθμισμένη απόγνωση

19^η Μαΐου 2013

Τίποτα δεν με θλίβει περισσότερο από το θέαμα μιας κυβέρνησης, ενός καθεστώτος, σε πλήρη ψυχολογική κατάρρευση την οποία πασχίζει να εξορκίσει με θριαμβολογίες που, προφανέστατα, δεν πιστεύουν οι ίδιοι. Το «έργο» το έχουμε δει στο παρελθόν.

Κάποια στιγμή, αρχές του 2011 ήταν αν θυμάστε, η στατιστική αρχή είχε αναφέρει στιγμιαία αύξηση του ΑΕΠ κατά 0,5%. Παρόλο που ο κ. Παπακωνσταντίνου γνώριζε ότι επρόκειτο για στατιστικό λάθος, επέτρεψε στους περί αυτόν κύκλους του να γιορτάσουν το γεγονός και να καταγγείλουν ως καταστροφολόγους όσους εξ ημών επιμέναμε ότι δεν υπήρξε κανένα χαρμόσηνο νέο.

Ένα χρόνο αργότερα είχαμε το πρώτο κούρεμα των ομολόγων του δημοσίου (το γνωστό PSI). Εξ αρχής είχε συμφωνηθεί ότι, την στιγμή που θα ανακοινωθεί το κούρεμα, τα ομόλογα της χώρας θα χαρακτηρίζονταν από τους οίκους αξιολόγησης ως «απόλυτα-σκουπίδια» αλλά την στιγμή που θα αντικατασταθούν με τα νέα ομόλογα, μερικές μέρες αργότερα, οι ίδιοι οίκοι θα τα αναβάθμιζαν σε... «σκουπίδια». Αυτή η χορογραφία ήταν όχι μόνο προ-αποφασισμένη αλλά και είχε προ-αναγγελθεί δημοσίως. Κι όμως: όταν εκδόθηκαν τα νέα ομόλογα και οι οίκοι «αναβάθμισαν» την πιστοληπτική ικανότητα της Ελλάδας από «απόλυτα σκουπίδια» σε «σκουπίδια», ο υπουργός οικονομικών, ο κ. Βενιζέλος, δήλωσε την ικανοποίησή του και το καθεστώς εν γένει χειροκροτούσε την «αναβάθμιση». Ακριβώς το ίδιο συνέβη και τον περασμένο Δεκέμβρη με το δεύτερο κούρεμα, την κατ' ευφημισμόν «επαναγορά χρέους»: Την ώρα που ανακοινώθηκε η «επαναγορά» οι οίκοι έρριξαν μια βαθμίδα τα κρατικά ομόλογα και αμέσως μετά τα «αναβάθμισαν» προκαλώντας άλλη μια φορά την θριαμβολογία του καθεστώτος μας.

Την βδομάδα που πέρασε είχαμε άλλη μια τέτοια περίπτωση θλιβερής «αναβάθμισης», άλλη μια περίπτωση που το καθεστώς μας θριαμβολογεί για να κρύψει την απόγνωσή του. Δύο από τους τρεις οίκους αξιολόγησης αναβάθμισαν τα εναπομείναντα ομόλογα από «σκουπίδια» σε «σχεδόν σκουπίδια». Και νάσου οι γιορτές και τα πανηγύρια, οι θριαμβολογίες για το Success Story που είναι το ελληνικό πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής κ.ο.κ. Η πραγματικότητα, δυστυχώς, είναι το ίδιο ζοφερή όσο ήταν το 2011, τότε που θριαμβολογούσε ο κ. Παπακωνσταντίνου, και το 2012, που μας ζήτηγε να τον δοξάσουμε ο κ. Βενιζέλος.

Ποια είναι η πραγματικότητα; Πρώτον, η Ελλάδα δεν εκδίδει ομόλογα. Άρα δεν δανείζεται από τις αγορές. Άρα είναι γελοίο να μιλούν για αναβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας. Αν τολμήσει η κυβέρνηση να εκδόσει δεκαετή ομόλογα, θα δείτε ότι οι οίκοι αξιολόγησης θα τα υποβαθμίσουν στο

επίπεδο «σκουπιδιών» άμεσα και χωρίς περιστροφές. Στην πραγματικότητα, ελάχιστα είναι τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου που παραμένουν σε ιδιωτικά χέρια (θεσμικούς ή ιδιώτες) μετά τα δύο κούρεματα που είχαμε τον τελευταίο ενάμιση χρόνο. Λιγότερο από το 15% του ελληνικού δημόσιου χρέους για την ακρίβεια - με το υπόλοιπο να έχει περάσει στους ώμους των ευρωπαϊών φορολογούμενων και στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Οπότε, η αναβάθμιση αυτών των ομολόγων στην κατηγορία των «σχεδόν σκουπιδιών» σημαίνει ένα πράγμα: Αν και ένα ακόμα κούρεμα, το τρίτο, κούρεμα του ελληνικού δημόσιου χρέους είναι απολύτως σίγουρο (καθώς το κράτος μας παραμένει, όπως και το τραπεζικό σύστημα, βαθιά πτωχευμένο), οι οίκοι αξιολόγησης, πολύ σωστά, κρίνουν ότι δεν θα πειράξει (το τρίο κούρεμα) τα επαπομείναντα ομόλογα του δημοσίου αλλά θα πλήξει τους ευρωπαϊούς φορολογούμενους.

Είναι λόγος αυτός για τις γιορτές, τα πανηγύρια και τα συγχαρητήρια που σπάταλα μοιράζουν μεταξύ τους οι ιθύνοντες του καθεστώτος μας; Προφανώς και είναι. Δημιουργούν ένα παραπέτασμα καπνού το οποίο κρύβει, όσο αυτό είναι δυνατόν, από τα μάτια του κόσμου την αλήθεια της νέας συρρίκνωσης του ΑΕΠ, της νέας καταστροφικής πτώσης των επενδύσεων της τάξης του απίστευτου -20%, της νέας «ανάπτυξης» της ανεργίας. Όμως ένα καθεστώς που επιλέγει να γιορτάζει ως χαρμόσηνα τέτοια θλιβερά νέα μόνο ένα πράγμα αποδεικνύει: Την απόγνωση υπό την οποία τελεί.